

Marek Dulinicz, Maria Miśkiewicz

Osłowo - Kolonia, gm. Mielnik, woj. białostockie. Stanowisko VII

Informator Archeologiczny : badania 14, 162-163

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NIESUŁOWICE, gm. Milicz
woj. wrocławskie
Stanowisko 2

patrz
epoka brązu

NOWINKA, gm. Tolkmicko
woj. elbląskie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadził mgr Mirosław Pietrzak,
Finansowało Muzeum Archeologiczne w Gdań-
sku. Dławięty sezon badań. Cmentarzysko
płaskie kultury pruskiej /VI-VII w. n. e. /.

Kontynuowano prace ratownicze w zachodniej i północnej partii cmentarzyska. Przebadano 3,5 ara powierzchni. Odkryto i wyeksplorowano kolejne groby - nr nr 121-138, ciałopalne, jamowe ludzkie. Kilku grobom /nr nr 121, 127, 131, 137/ jamowym towarzyszyły pochówki końskie. Pod grobem jamowym nr 131 znajdowały się dwa szkielety koni.

Wszystkie groby jamowe były bardzo ubogo wyposażone, na ich zawartość składały się nieliczne przepalone kości ludzkie, węgle drzewne i niekiedy skorupy. Również pochówki końskie zawierały ubogi inwentarz. Każdy szkielet wyposażony był w wędzidło żelazne, tylko w grobie nr 121 oprócz wędzideł żelaznych zachowały się ozdobne okucia uzdy wykonane z cienkiej blachy brązowej bogato ornamentowanej.

Badania dostarczyły materiału zabytkowego potwierdzającego datowanie cmentarzyska na V-VII wiek n.e.

Przewiduje się kontynuowanie prac.

OLEŚNO-WALCE, gm. Olesno
woj. częstochowskie
Stanowisko 3

patrz
okres halsztacki

OPOKI, gm. Aleksandrów Kujawski
woj. włocławskie
Stanowisko 7

patrz
neolit

OSŁOWO-KOLONIA, gm. Mielnik
woj. białostockie
Stanowisko VII

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii
Zakład Badań Archeologicznych
SSP "Universitas"

Badania prowadził mgr Marek Dulnicz,
Konsultantem naukowym była doc. dr hab.
Maria Miśkiewicz. Finansował IS PAN

i ODZ w Warszawie. Pierwszy sezon badań. Zniszczone stanowisko kultury łużyckiej i wczesnośredniowieczne /VIII-X; XII-XIII w./.

Stanowisko usytuowane jest na zboczu i krawędzi prawego, nadzalewowego tarasu Bugu, bezpośrednio poniżej ujścia rzeki Mętnej, między Bugiem, a drogą Siemiatycze-Mielnik. Od wschodu ogranicza je zabagniona dolina Mętnej, a od południa dolina Bugu.

Podczas badań o charakterze sondażowo-weryfikacyjnym przebadano 81 m². Wykopy usytuowano w południowo-wschodniej części stanowiska, najbardziej wysuniętej w stronę ujścia Mętnej od Bugu. Pod warstwą ziemi ornej, w zasadzie pozbawionej zabytków, stwierdzono występowanie warstwy kulturowej zawierającej przemieszane materiały ceramiczne i krzemienne z różnych okresów. W wyżej położonych partiach, nachylonego ku południowemu wschodowi zbocza, materiały zabytkowe nie występowały.

Wśród znalezionych zabytków znajdują się: drapacz krzemienno-krzemiany, fragmenty ceramiki kultury łużyckiej oraz ceramika wczesnośredniowieczna. W grupie ceramiki wczesnośredniowiecznej występują zarówno okazy słabo obtaczane i profilowane, grubościennie z gruboziarnistą domieszką schudzającą, jak i fragmenty zdobione ornamentem rytym, obtaczane całkowicie, cienkościennie z dobrze ukształtowanym wylewem.

Pierwszą grupę ceramiki wczesnośredniowiecznej datować można między VIII a X wiekiem, drugą zaś na XII-XIII wiek.

Badania prawdopodobnie będą kontynuowane na części stanowiska odsuniętej od południowego zbocza tarasu.

PAWŁÓW
woj. chełmskie

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Lublinie

Badania prowadził mgr Jerzy Cichomski.
Finansował WKZ w Chełmie. Pierwszy
sezon badań. Grodzisko wczesnośrednio-
wieczne /X w./.

Grodzisko znajduje się na gruntach wsi Pawłów, między kolonią Lipówki, a wsią Kanie. Leży na podmokłych bagnistych łąkach. Obiekt posiada dwa wały ziemne. Zewnętrzny w kształcie elipsy o wymiarach 125 na linii NS i około 100 m na linii WE. Ma wysokość około 1,5 m i szerokość 10 m. Wał wewnętrzny tworzy zamkniętą linię o wymiarach 50-60 m. Po zewnętrznych stronach wałów istnieją fosy. Założono sześć wykopów - trzy na wałach, trzy na majdanie. Nie stwierdzono dodatkowych umocnień wałów. Na majdanie nie odkryto